

Cyklus: Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka

Vitalij Olijnik

6. časť: Kritériá morálky

Vítam vás na našom ďalšom stretnutí, ktoré je venované štúdiu Svätého písma, vo svetle ktorého máme možnosť študovať a skúmať aj seba samých, kde máme možnosť otvoriť svoje srdce pred Bohom a pozývame Ho vojsť do nášho vnútra ešte hlbšie, kvalitnejšie, jasnejšie a tým vyznávame svoju vieru v Neho.

Keď si kupujete pravítko alebo nejaké iné meradlo, odkiaľ viete, že sú presné? Na svete existuje jedno unikátne miesto, ktoré sa nachádza v Sèvres, blízko Paríža, tu sídli Medzinárodný úrad pre miery a váhy (francúzsky: Bureau International des Poids et Mesures – BIPM), ktorý zároveň slúži ako výskumné laboratórium a archív. Je to vedecká organizácia, v ktorej sa uchovávali medzinárodné etalóny (štandardy) základných meracích jednotiek. Vykonávajú sa tu metrologické práce, ktoré súvisia so spracovávaním a ochranou medzinárodných etalónov a porovnávajú sa tu medzinárodné etalóny s národnými mierami, ktoré existujú v ostatných štátoch. Táto organizácia bola vytvorená v roku 1875, kedy 17 štátov (medzi nimi i Rusko) podpísalo metrickú konvenciu, aby bola zabezpečená medzinárodná jednota v meraní a zároveň v zdokonaľovaní metrického systému merania. Bez ideálu, bez etalónu nemáme žiadnu možnosť zistiť, či je správna váha v obchode, nemáme možnosť skontrolovať, či je správne pravítko alebo iné meradlá.

A tak si kladieme otázku: Existuje úrad, kde sa nachádza etalón morálky? Či existuje také miesto, kancelária, kde sa nachádza etalón morálky, kde sa nachádzajú meradlá morálky, kde sa nachádza ideál morálky, podľa ktorého sa všetci môžu porovnávať v otázkach dobra a zla?

Pozrieme sa, čo hovorí kniha Zjavenie 11,19: „*A otvoril sa chrám Boží, ktorý je na nebi, a ukázala sa truhla jeho zmluvy v jeho chráme, a povstalo blýskanie, a zazneli hlasy, a zaburácali hromy, a bolo zemetrasenie a veľké krupobitie*“.

Naša dnešná téma sa volá „Kritériá morálky“. Chcem vám len pripomenúť, že v tomto cykle študujeme Bibliu v kontexte cyklu: „Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka“. Už sme s vami rozoberali také témy ako: Realita nebeskej svätyne, Zoznámenie sa s nebeskou svätyňou, Soteriologický aspekt nebeskej svätyne, ďalej Veľkňaz nášho vyznania a včera sme študovali tému Miesto nášho posvätenia.

Všetky tieto témy nám ukazujú svätyňu z rôznych aspektov a z rôznych pohľadov a ukazujú nám, nakoľko je svätyňa dôležitá pre duchovnú skúsenosť každého človeka - pre každého, kto chce smerovať k Bohu. Takže, ďalší rozmer svätyne je morálka svätyne. To sú otázky, ktoré súvisia s etalónmi, so štandardami, s kritériami morálky.

Naša dnešná kázeň sa volá „Kritéria morálky“. Poďme sa pozornejšie pozrieť na verš, ktorý sme si prečítali v knihe Zjavenie 11,19: *„A otvoril sa chrám Boží, ktorý je na nebi, a ukázala sa truhla jeho zmluvy v jeho chráme, a povstalo blýskanie, a zazneli hlasy, a zaburácali hromy, a bolo zemetrasenie a veľké krupobitie“.*

Teda, čo je to truhla jeho zmluvy? V prvom rade vás chcem upozorniť nato, že pred nami je opis nebeskej scény a čo sa hovorí, že sa otvorilo? Boží chrám na nebi. Na nebi u Boha je chrám a vidíme, že v tomto nebeskom obraze sa niečo nové odohráva. Otvára sa Boží chrám a ukazuje sa jeden dôležitý predmet - truhla zmluvy. Chcem takisto zdôrazniť, že termín „truhla zmluvy“, ktorú opisuje Ján v knihe Zjavenie, sa tu opisuje v kontexte súdu.

Poďme si spolu prečítať predošlý verš - Zjavenie 11,18: *„Národy sa rozhnevali, ale prišiel tvoj hnev a čas súdiť mŕtvych, dať odmenu Tvojim služobníkom, prorokom, svätým a tým, čo sa boja Tvojho mena, malým i veľkým, a skaziť tých, čo kazia zem“.*

Tu vzniká otázka: Podľa akých kritérií budú súdení? Ako sa dá zistiť, kto je svätý a kto nie? Ako zistiť, akú dať odmenu? Nato, aby sa to mohlo uskutočniť, je tu napísané, že sa odohráva veľmi dôležitá udalosť vo vesmíre: otvára sa Boží chrám v nebi a objavuje sa truhla zmluvy. Takto vidíme, že truhla zmluvy nejako súvisí s kritériami morálky, ktoré sa budú používať počas súdu. A práve v kontexte súdu sa objavuje tento obraz.

Čo je to truhla zmluvy? Pamätáme si, že nebeský chrám bol svojho času ukázaný Mojžišovi, ktorý podľa jeho obrazu postavil pozemský chrám, teda pozemskú svätyňu. O tom sme už hovorili na našich predchádzajúcich stretnutiach.

Poďme sa pozrieť, čo znamená termín „truhla zmluvy“ v pozemskej svätyni, ktorá bola obrazom a tieňom nebeskej svätyne.

4. kniha Mojžišova 10,33: *„Potom sa pohli z vrchu Hospodinovho na trojdennú cestu, kým truhla zmluvy Hospodinovej šla tri dni cesty pred nimi, aby im vyskúmala miesto na odpočinutie.“*

Vidíme, že v kontexte opisu pozemskej svätyne sa tu hovorí o truhle zmluvy.

Prečo sa tak volala? Čo predstavovala? Samotné slovo „truhla“ (archa) v označuje drevenú truhlicu z agátového dreva, ktorá bola celá obložená zlatom. Názov „truhla zmluvy“ alebo archa zmluvy má z tohto dôvodu - 5. kniha Mojžišova 4,12-13: *„A Hospodin vám hovoril sprostred ohňa; hlas slov ste počuli, ale nevideli ste nijakej podoby, krome čo ste počuli hlas. 13 Oznamil vám svoju zmluvu, ktorú vám prikázal činiť, desať slov, a napísal ich na dve kamenné dosky.“*

5. kniha Mojžišova 4,13 nám hovorí o tom, že textom zmluvy je desať slov, čiže Desiat prikázaní. On nám oznámil svoju zmluvu – desať slov.

Ďalej, v 5. knihe Mojžišovej 9,9 je napísané: „*Keď som vystúpil na vrch, aby som prijal kamenné dosky - dosky zmluvy, ktorú Hospodin uzavrel s vami - pobudol som na vrchu štyridsať dní a štyridsať nocí, nejedol som chlieb, ani vodu som nepil.*“

Teda to, čo Boh vyslovil, teda Desať prikázaní, je tu nazvané zmluvou a to, na čom bol text zmluvy napísaný, je nazvané dosky zmluvy. Miesto, kde boli umiestnené tieto dosky zmluvy, sa volá truhla zmluvy. O tom si môžeme prečítať v 5. knihe Mojžišovej 10,1-5.

Truhla zmluvy je predmet, súčasť zariadenia vo svätyni, ktorý bol vyrobený podľa vzoru ukázanému Bohom Mojžišovi, v ktorom sa nachádzal text zmluvy, text Desatora.

A teraz si položíme otázku: Ako navzájom súvisia truhla zmluvy s Desatorom v pozemskej svätyni s truhlou zmluvy s Desatorom v nebeskej svätyni, o ktorej sme čítali v Zjavení 11,19?

Pripomenieme si to, o čom sme už predtým hovorili. List Židom 8,5: „*No oni slúžia obrazu a tieňu nebeskej skutočnosti, ako bolo nariadené Mojžišovi, keď mal zhotoviť stánok: "Hľaď," povedal mu, "aby si všetko urobil podľa vzoru, ktorý ti bol ukázaný na vrchu."*

Predtým sa potvrdzuje, že Ježiš je veľkňazom a služobníkom pravej, nebeskej svätyně, ktorú postavil sám Pán a nie človek. A 5. verš nám hovorí o tom, že Mojžiš vyrobil pozemskú svätyniu podľa predlohy nebeskej svätyně. Inými slovami, prečo sa desatoro a dosky zmluvy s nimi ocitli v pozemskej svätyni, v truhle zmluvy? Pretože predtým sa nachádzali v truhle zmluvy v nebeskej svätyni - ešte predtým, ako ich Boh nahlas povedal na zemi Mojžišovi a predtým, ako ich Sám napísal.

A kniha Zjavenie nám hovorí, že Desatoro sa tam až doteraz nachádza. Truhla zmluvy v Jeho chráme, v nebeskej svätyni. Čiže Desatoro ako text zmluvy, ako podmienka dohody medzi človekom a Bohom sa nachádza v nebeskom chráme, v nebeskej svätyni.

Čo predstavovala truhla zmluvy, akú rolu hrala? Pozrieme sa na niekoľko veršov:

1. kniha Samuelova 4,4: „*Vtedy poslal ľud do Šíla, a priniesli odtiaľ truhlu zmluvy Hospodina mocností, sediaceho nad cherubmi. Tam boli i dvaja synovia Éliho s truhlou zmluvy Božej: Chofní a Pinchás.*“

Tu je napísané, že truhla zmluvy, kde boli dvaja cherubíni zo zlata na vrchnáku truhly, bola miestom sedenia Boha, bola Božím trónom, bola miestom, kde sa Boh viditeľne zjavoval vo svojej svätyni. Tu je povedané, že On „*poslal ľud do Šíla, a priniesli odtiaľ truhlu zmluvy Hospodina mocností, sediaceho nad cherubmi*“.

2. kniha Kráľov 19,14-15: „*Chizkija prevzal od poslov listy a prečítal ich. Potom vystúpil do Hospodinovho domu a rozložil ich pred Hospodinom. 15 Chizkija sa modlil k Hospodinovi: Hospodin, Bože Izraela, ktorý tróniš nad cherubmi! Ty jediný si Bohom všetkých pozemských kráľovstiev. Ty si utvoril nebesia i zem*“.

On prišiel do chrámu a obracia sa k Bohu a hovorí: „Ty si Boh, ktorý tam sedíš“. Čiže, truhla zmluvy bola zároveň Božím trónom vo svätyni, ktorú postavil Mojžiš a ktorý potom neskôr podľa tohto vzoru postavil aj kráľ Šalamún už v podobe kamenného chrámu. Takže vidíme, že Boh sedí na tróne, na truhle, kde sa zjavovalo svetlo a On sedel nad čím? Nad doskami zmluvy.

Takým spôsobom je Boží zákon, Desať prikázaní v perspektíve svätyně predstavený ako základ Božej vlády. Boží zákon je predstavený ako základ, na ktorom Pán Boh sedí na tróne. To je meradlo, ktoré On používa. To je ideál, ktorý stojí ako základ Jeho kráľovstva, základ Jeho vlády. A kde bol umiestnený tento predmet, táto truhla zmluvy? Vo svätyni, vo svätyni svätých (v druhom oddelení svätyně), kam mohol vchádzať len jediný človek zo všetkých ľudí na zemi – Veľkňaz, a to len raz do roka.

Boh umiestnil Desatoro do truhly na miesto, nad ktorým sa On zjavoval a do svätyně svätých - na najviac chránené a najsvätejšie miesto na celej zemi. Takto vidíme, nakoľko vysoký je status tohto dokumentu, nakoľko vysoko cenený je jeho účel, poslanie.

Pokračujeme v štúdiu otázky významu Desatora, dosiek zmluvy v Starom zákone, v službe v pozemskej svätyni a rozoberáme, čo predstavovala truhla zmluvy.

Podme sa pozrieť na 3. knihu Mojžišovu 16,11-16: *„Áron najprv privedie býčka na obetu za svoj hriech, aby vykonal obrad zmierenia za seba i za svoj dom. Býčka zareže ako obetu za svoj hriech. 12 Z oltára pred Hospodinom vezme kadidelnicu plnú žeravých uhlíkov a plné priehrštie vonného kadidla. Vnesie to dnu za oponu 13 a kadidlo položí na oheň pred Hospodina. Oblak z kadidla zahalí vrchnák, ktorý je na svedectve, aby nezomrel. 14 Potom vezme trochu krvi z býčka a prstom pokropí vrchnák spredu a prstom sedemkrát pokropí krvou pred vrchnákom. 15 Zareže capa na obetu za hriech ľudu a krv zanesie dnu za oponu. S krvou capa urobí to isté, čo urobil s krvou býčka; vykropí ju na vrchnák a pred vrchnák. 16 Tým vykoná obrad zmierenia svätyně za nečistoty Izraelitov, za ich priestupky a za všetky ich hriechy.“*

Otázka: Prečo bolo potrebné kvôli očisteniu od hriechov kropiť krvou práve vrchnák truhly? Prečo sa práve truhly musí dotknúť krv zvieratá za veľkňaza, za jeho rodinu a za celý národ?

Odpoveď: Pretože truhla obsahovala v sebe kritéria morálky. Pretože v truhle sa nachádzali dosky zmluvy. Pretože truhla obsahovala meradlo, ktoré určuje, čo je dobro a čo je zlo, čo je hriech a čo je spravodlivosť. A len vtedy, keď bola krvou pokropená truhla zmluvy, boli naplnené požiadavky zákona.

A až potom mohol touto krvou pomazať rohy zlatého oltára, potom mohol krvou pomazať ostatné predmety svätyně vrátane medeného oltára. Po tomto vychádzal von a vyhlásil, že národ je čistý. Takže vidíme, že príčinou obete za hriechy bolo porušenie zákona. Zákon bol základom celej kňazskej služby.

Podme si vypočúť, ako túto tému popisoval už v 18. storočí teológ J.N. Andrews (rok 1869, v aprílovom vydaní Review and Herald), ktorý píše: „Keby nebol Boží zákon, nebolo by ani vykúpenie, ani veľkňaz, ani očistenie a ani odpustenie. Skrátka povedané, nebola by svätyňa. Prítomnosť kňaza nám hovorí, že by mala byť existovať aj obeť. Kde je obeť, tam je aj vina. Vina hovorí o porušení zákona a zákon, to je meradlo spravodlivosti, ktoré zjavuje hriech a robí nevyhnutnou svätyňu, službu v nej a vykúpenie.“

Veľmi presný popis podstaty a dôležitosti statusu zákona - meradla morálky. Zákon je neodlučiteľnou časťou nebeskej svätyne. A ten fakt, že vykúpenie sa odohrávalo len vtedy, keď sa krvou kropila truhla zmluvy, hovoril o nemennosti zákona. Pretože, keby sa zákon dal meniť, tak by nebolo treba prelievať krv! V konečnom dôsledku by nebola potrebná smrť Ježiša Krista. Smrť Ježiša Krista ako Božieho Baránka nastala preto, lebo bol porušený Boží zákon, na čom mali vinu všetci obyvatelia zeme. A kvôli vykúpeniu všetkých ľudí na zemi sa Ježiš najprv stal Božím Baránkom a potom Veľkňazom v nebeskej svätyni.

Keď študujeme tému kritéria morálky v kontexte služby v nebeskej svätyni, zisťujeme, že vo vesmíre existuje „úrad“ pre miery a váhy v oblasti morálky. Existujú meradlá, existujú kritériá, podľa ktorých Boh hodnotí všetkých obyvateľov vesmíru vrátane obyvateľov zeme. A príčinou, že potrebujeme služby Ježiša Krista ako Obete za nás, ako nášho Veľkňaza je práve nemennosť, stálosť a večnosť Božieho zákona, Desatora.

Svätyňa nám pomáha riešiť otázky relativizmu v oblasti morálky a otázky vágneho, rozmazaného poňatia morálky nielen kvôli samotnému faktu existencie Desatora, existencie kritérií, meradiel morálky. Svätyňa hrá ešte jednu dôležitú rolu pri určovaní toho, čo je dobro a čo je zlo. Akým spôsobom?

Podme si otvoriť 2. knihu Mojžišovu 25,21-22: „*Vrchnák polož na vrch truhly a do truhly vlož svedectvo, ktoré ti dám. 22 Tam sa budem stretávať s tebou a z vrchnáka spomedzi oboch cherubov na truhle svedectva budem hovoriť s tebou o všetkom, čo ti prikážem pre Izraelcov.*“

Podme sa bližšie pozrieť na toto obdivuhodné miesto Svätého písma. Čo má vložiť do truhly? Svedectvo t.j. Desatoro, dosky zmluvy, ktoré budú dostatočným meradlom a budú hovoriť, čo je dobro a čo zlo. Ale to ešte nie je všetko. Práve tam, nad truhlou zmluvy sa ti budem zjavovať, budem hovoriť s tebou a zjavovať ti Svoju vôľu.

Teda Mojžiš nedostal len raz príkaz od Boha, on to robil stále – vždy, keď potreboval poradiť, prekonzultovať s Bohom, vedieť, ako správne postupovať, rozpoznať, čo je dobro, čo je zlo v danej konkrétnej situácii. A kde to Boh robil? Vo svätyni, nad truhlou zmluvy, medzi dvoma cherubínmi.

Takže, tu vidíme dva druhy zjavenia. Prvé bolo zjavenie - objektívne, ktoré bolo dané raz a navždy, no ktoré obsahovalo len všeobecné princípy a druhé zjavenie - osobné, súkromné, podľa potreby sa ti tam budem zjavovať. Existuje už zjavenie, ale okrem toho sa ti budem ešte aj osobne zjavovať. A práve toto odkrýva pre nás ohromné možnosti z hľadiska

poznávania Božej vôle. Väčšina z tu prítomných poznáme Desatoro. Niektorí ho poznajú naspamäť, no nie vždy presne vieme, ako presne sa zachovať v konkrétnej situácii. A svätyňa a práve truhla zmluvy nám pomáha v týchto otázkach.

Podme sa pozrieť nato, ako sa to dialo u Mojžiša.

4. kniha Mojžišova 7,89: *„Kedykoľvek vošiel Mojžiš do svätostánku, aby sa zhováral s Hospodinom, počul (hlas – RJ preklad) spomedzi dvoch cherubov toho, ktorý hovoril k nemu sponad vrchnáka truhly svedectva. Hovoril s ním“.*

Boží hlas znie a nesie sa až k nám práve odtiaľ, z miesta Božej prítomnosti, z Božieho chrámu, z truhly zmluvy, kde Boh tróni.

A vzniká otázka o tom, akým spôsobom môžeme používať, podobne ako Mojžiš, truhlu svedectva, aby sme sa my dozvedeli Božiu vôľu?

2. kniha Mojžišova 30,34-36 odpovedá na túto otázku: *„Hospodin riekol Mojžišovi: Vezmi si voňavé látky: vonnú živicu, ónyx, galban a čisté kadidlo, všetko v rovnakých čiastkach. 35 Z toho priprav kadidlo ako prípravok voňavkára, osolené, čisté, posvätné. 36 Jemne to rozotri a daj z toho niečo pred Svedectvo v svätostánku, tam kde sa budem s tebou stretať. To vám bude svätosväté“.*

Čo musel Mojžiš zvyčajne urobiť predtým, ako vošiel do svätyne svätých? Zapáliť vonné kadidlo. Kým tymián kadil a pokrýval dymom truhlu zmluvy, vtedy Boh začínal hovoriť. Čo to pre nás znamená?

Žalm 141,1-2: *„K Tebe volám Hospodine, ponáhľaj sa ku mne; naslúchaj môjmu hlasu, keď volám ku Tebe. Nech je moja modlitba kadidlom pred Tebou a dvíhanie rúk podvečernou obeťou.“*

Už v Starom zákone Boh zjavil, že modlitba bola fakticky predstavená ako symbol kadenia vonných látok (tymiánu) nato, aby priamo zo svätyne, od Božieho trónu mohol človek dostať osobné Božie zjavenie. Priamy Hospodinov Hlas je počuť stále, jasne a výrazne, čo sa dvakrát opakuje v knihe Zjavenie, keď sa opisuje služba v nebeskej svätyni.

1. krát v Zjavení 5,8: *„A keď vzal knihu, štyri bytosti a dvadsaťštyri starších padlo pred Baránkom. Každý mal gitaru a zlaté čaše plné tymianu, to jest modlitieb svätých“.*

2. krát v Zjavení 8,3-4: *„Iný anjel prišiel, postavil sa k oltáru so zlatou kadidelnicou a dostal mnoho tymianu, aby ho pridal k modlitbám všetkých svätých na zlatý oltár pred trónom. 4 A dym kadidla s modlitbami svätých vystúpil z ruky anjela pred Boha.“*

Takže, aby sme mohli získať odpoveď na morálnu dilemu, aby sme zistili, ako sa zachovať v danom konkrétnom prípade, Boh nám hovorí cez predobraz svätyne: obráťte sa ku Mne na modlitbe, obráťte sa priamo k Božiemu trónu a pamätajte si, že práve od Boha, od truhly zmluvy, od meradla morálky si prajete dostať odpoveď.

Keď vchádzate do svätyne vierou, o čom sme už predtým hovorili, proste Boha o osobné zjavenie pre vás, o osobnú odpoveď na vašu potrebu, o osobnú odpoveď na vašu dilemu, na vašu konkrétnu otázku.

Dnes spolu študujeme tému „kritéria morálky“ a to, ako nám nebeská svätyňa a služba v nej pomáha riešiť morálne dilemy.

V knihe Dala Carnegieho „Ako si získavať priateľov a pôsobiť na ľudí“ na str. 28 sa rozpráva takýto príbeh: „7. mája v roku 1931 sa New York stal svedkom najväčšej policajnej akcie, akú kedy videlo toto staré mesto. Po niekoľko dennom sledovaní ho vystopovali v byte jeho milovanej na West End Avenue. 150 policajtov obklúčilo byt na najvyššom poschodí, urobili dieru v streche a snažili sa vydymiť toho vraha slzotvorným plynom. A potom sa ešte celú hodinu ozývali zvuky výstrelov. Crowley sa ukryl za masívnym kreslom a ustavične strieľal na policajtov. 10 000 vzrušených divákov sa pozeralo na túto akciu. Nič podobné sa ešte neodohrávalo na uliciach New Yorku! Keď Crowleyho chytili, policajný komisár Marloni povedal: „Tento hrdlorez je najnebezpečnejší zo všetkých zločincov v celej histórii New Yorku, on zabíja kohokoľvek pre nič za nič!“ Ale, ako videl Crowley sám seba? My to vieme, pretože keď policajti na neho strieľali, počas prestrelky písal list adresovaný tým, ktorých sa to týkalo. Kým písal, jeho krv, ktorá mu vytekala z rán, tiekla na papier a zanechávala červenú škvrnu. V tom liste Crowley písal: „V mojej hrudi bije unavené, ale dobré srdce, ktoré nikomu nerobilo zle“.

Tento príklad, vrátane miliónov iných, nám prináša veľmi dôležitú pravdu, ktorá je zjavená vo Svätom písme. Srdce človeka je mimoriadne skazené a keby človek súdil sám seba, nikdy by sa neodsúdil. Biblia hovorí o tom, že všetko zmýšľanie srdca je ustavične zlé, že sú cesty, ktoré sa vidia človeku správnymi, ale ich koniec môže byť cestou k smrti, že ľudské srdce je klamlivé a mimoriadne skazené. Sväté písmo hovorí o tom, že človek si vždy nájde spôsob ako samého seba ospravedlniť.

Keby sme nemali objektívne, vonkajšie kritéria spravodlivosti, tak by sme nemali v tomto svete (kde je všetko hlavne v oblasti morálky relatívne) s čím porovnávať a nevedeli by sme, kde je dobro a kde je zlo. Keď sa budeme riadiť podľa svojho srdca, túto otázku nemôžeme objektívne vyriešiť. Spoznať, čo je dobro a čo zlo, môžeme len vtedy, keď sa obrátíme k nášmu Stvoriteľovi v nebeskej svätyni, k tomu miestu, kde je všetko určené raz a navždy. Len v nebeskej svätyni a jedine tam sa môžu riešiť otázky morálky.

Preto sa dnes chcem na vás obrátiť s výzvou:

1. Prijmite Desatoro ako meradlo svojho života. Urobte rozhodnutie používať ústavu celého vesmíru. Rozhodnite sa v prospech meradla spravodlivosti, ktoré sa teraz nachádza v nebeskej svätyni a je základom Božej vlády. Povedzte, že Desatoro prijímate ako meradlo svojho života, ako ideál pre seba.

2. Dnes vás pozývam, aby ste sa obrátili k Božiemu trónu v nebeskej svätyni, kde môžete dostať priame, osobné zjavenie od Boha o tom, ako sa zachovať. Na modlitbe prichádzajte do nebeskej svätyně a s vierou sa obráťte na svätých. Dozviete sa presne, ako sa treba zachovať.

Amen.

Preložené so súhlasom Vitalija Olijnika.